

Naturdeckare

Beräknad tidsåtgång: 1 timme utomhus + efterarbete inne

Material: Kompass, anteckningsmateriel, spårbok, kartong eller hård skiva att anteckna på utomhus

Genomförande

Vintern är den bästa tiden för att upptäcka vad djuren gör i naturen. Här kommer några idéer hur man kan arbeta med djurspår. Starta med att lära eleverna de vanligaste spåren, gnagen och spillningarna. Tag upp älg, rådjur, hare, räv, sork, ekorre och skogsfåglar

1. Vandring längs en vinterväg.

Det är oftast lättast att slippa använda skidor de första gångerna. Det ideala är att gå efter en mindre väg där det snöade i dagen innan. På natten och morgonsidan korsar ofta djuren de små vägarna och det är lätt att upptäcka spåren. Har man dessutom med sig några par snöskor kan någon elev få följa spåren en bit bort från vägen eller gå till spår som finns en bit från vägen.

2. Med skidor till klassens undersökningsområde.

Med skidor kommer man lite längre in i skogen och kan upptäcka mer av djurens framfart i skogen.

3. Slinga.

Gör en slinga i närmiljön eller utnyttja el-spåret. Låt klassen eller delar av klassen åka spåret flera gånger för att se om det finns ungefär samma djur i området eller om det finns nya spår ibland som man inte sett förut.

4. Följ ett spår

Låt varje elevgrupp välja ett spår och följa det under 10 minuter. Hur går spåret? Hittar ni matplatser? Vad har djuret ätit? I vilken riktning har djuret gått? Finns det rester efter djurets framfart, gnag, spillning, hår, fjädrar, blod?

Vänd efter 10 minuter och följ det egna spåret tillbaka.

5. Spårövning i grupp

Välj ut ett litet undersökningsområde. Försök finna ett område som har en tydlig avgränsning i borte änden till exempel en väg, en sjö, en å eller något annat vattendrag.

Ställ upp grupperna med 30 - 40 meters lucka vid starten. Låt gruppen ha en kompass och ge dem kompassriktningen ner mot exempelvis sjön. I gruppen spårar den förste. Den andre håller kompassriktningen och den tredje och ev. fjärde antecknar alla spår som korsar gruppen väg. De antecknar vilket djur som gjort spåren och i vilken riktning djuret gått. De som antecknar måste också hålla reda på ungefär hur många meter man gått från starten. Om det är mycket spår blir detta en rejäl uppgift för grupperna.

När man kommer till klassrummet gäller det att med hjälp av de andra gruppernas anteckningar försöka sammanställa djurens rörelser i undersökningsområdet.

Grupperna ska på en karta över undersökningsområdet rita in vad djuren har haft för sig i området.